

Wyrok Sądu z dnia 9 lutego 2022 r. – QI i in./Komisja i EBC(Sprawa T-868/16) ⁽¹⁾

[Odpowiedzialność pozaumowna – Polityka gospodarcza i pieniężna – Restrukturyzacja greckiego długu publicznego – Umowa w sprawie wymiany papierów wartościowych na rzecz wyłącznie krajowych banków centralnych Eurosystemu – Udział sektora prywatnego – Klauzule wspólnego działania – Wierzyciele prywatni – Wierzyciele publiczni – Możliwość przypisania – Wystarczająco istotne naruszenie normy prawnej przyznającej uprawnienia jednostkom – Artykuł 63 ust. 1 TFUE – Artykuły 120 – 127 i art. 352 ust. 1 TFUE – Prawo własności – Równość traktowania]

(2022/C 128/18)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QI i 15 innych skarżących, których nazwiska znajdują się w załączniku do wyroku (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-P. Keppenne, L. Flynn i T. Maxian Rusche, pełnomocnicy), Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: K. Laurinavičius i M. Szablewska, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata H.-G. Kamanna)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Rada Europejska, Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Michoel, E. Chatziioakeimidou i J. Bauerschmidt, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 268 TFUE żądanie zmierzające do uzyskania naprawienia szkody, jaką mieli ponieść skarżący w wyniku wdrożenia obowiązkowej wymiany rządowych papierów dłużnych w kontekście restrukturyzacji greckiego długu publicznego w 2012 r., jako udziału inwestorów prywatnych obejmującego zastosowanie klauzul powództwa zbiorowego, ze względu na zachowanie i działania m.in. Rady Europejskiej, Rady Komisji i EBC.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) QI i pozostali skarżący, których nazwiska znajdują się w załączniku do wyroku, pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską i przez Europejski Bank Centralny (EBC).
- 3) Rada Europejska i Rada Unii Europejskiej pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Sądu z dnia 2 lutego 2022 r. – Scania i in./Komisja(Sprawa T-799/17) ⁽¹⁾

[Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Rynek producentów samochodów ciężarowych – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG – Porozumienia i uzgodnione praktyki dotyczące cen sprzedaży samochodów ciężarowych, harmonogramu wprowadzania technologii w dziedzinie emisji i przeliczenia kosztów związanych z tymi technologiami na klientów – Postępowanie „hybrydowe” rozłożone w czasie – Domniemanie niewinności – Zasada bezstronności – Karta praw podstawowych – Jednolite i ciągłe naruszenie – Ograniczenie konkurencji ze względu na cel – Zasięg geograficzny naruszenia – Grzywna – Proporcjonalność – Równość traktowania – Nieograniczone prawo orzekania]

(2022/C 128/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Scania AB (Södertälje, Szwecja), Scania CV AB (Södertälje), Scania Deutschland GmbH (Koblencja, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci D. Arts, F. Miotto, C. Pommiès, K. Schillemans, C. Langenius, L. Ulrichs, P. Hammarskiöld, S. Falkner i N. De Backer)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Farley i L. Wildpanner, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 6467 final z dnia 27 września 2017 r. dotyczącej postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE oraz w art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39824 – Samochody ciężarowe) lub, posiłkowo, żądanie obniżenia kwoty grzywien nałożonych na skarżące w tej decyzji

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Scania AB, Scania CV AB i Scania Deutschland GmbH pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Sądu z dnia 2 lutego 2022 r. – Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo /Komisja (Zobowiązania Gazpromu)

(Sprawa T-616/18) (¹)

[Konkurencja – Nadużycie pozycji dominującej – Rynki gazu w Europie Środkowo-Wschodniej – Decyzja uznająca za wiążące indywidualne zobowiązania zaproponowane przez przedsiębiorstwo – Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 – Adekwatny charakter zobowiązań w świetle zastrzeżeń w zakresie konkurencji zidentyfikowanych początkowo w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów – Rezygnacja przez Komisję z żądania zobowiązań dotyczących niektórych z początkowych zastrzeżeń – Zasada dobrej administracji – Przejrzystość – Obowiązek uzasadnienia – Cele polityki energetycznej Unii – Zasada solidarności energetycznej – Nadużycie władzy]

(2022/C 128/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. (Warszawa, Polska) (przedstawiciele: K. Karasiewicz, radca prawny, T. Kaźmierczak, K. Kicun i P. Moskwa, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Meessen i J. Szczodrowski, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Litewska (przedstawiciele: K. Dieninis i R. Dzikovič, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i M. Nowacki, pełnomocnicy), Overgas Inc. (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciele: adwokaci S. Gröss i S. Cappellari)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Gazprom PJSC (Moskwa, Rosja), Gazprom export LLC (Sankt Petersburg, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J. Karenfort, J. Hainz, B. Evtimov, N. Tuominen i J. Heithecker, oraz D. O’Keeffe, solicitor)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 3106 final z dnia 24 maja 2018 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 102 TFUE i art. 54 porozumienia EOG (sprawa AT.39816 – Dostawy gazu na rynki wyższego szczebla w Europie Środkowo-Wschodniej).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską, Gazprom PJSC i Gazprom export LLC.